

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

לכתחילה אריבער

קובץ מיוחד בקשר עם ב' אייר

גליקן יח

שנה שז

יוצא לאור על-ידי ועד 'חיילי בית דוד'

770 איסטערן פארקוויי - ברוקלין, נ.י.

וההוספה בלימוד התורה
בעניני משיח והגאולה ("מלכות
שבתפארת") היא ה"דרך ישרה"
לפעול התגלות וביאת המשיח
והגאולה בפועל ממש.

(שיחת ש"פ תזריע מצורע ה'תנש"א)

נערך ע"י:

ועד חיילי בית דוד

בית משיח, בית חיינו

770 איסטערן פארקווי, ברוקלין נ.י.

להערות ותיקונים, או להצטרפות לרשימת

הדיוור בדוא"ל:

vaad770@gmail.com

אל אחינו התמימים ואנ"ש יחיו,
שלום וברכה!

בקשר עם יום הבהיר ב' אייר, "תפארת שבתפארת", יום ההולדת של כ"ק אדמו"ר
מוהר"ש נ"ע -

הנגנו מוציאים לאור קובץ "לכתחילה אריבער", הכולל בתוכו:

א. פותחין בדבר מלכות - חלק משיחת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מיום ב'
אייר ה'תשי"ב.

ב. בצל חייו - לקט סיפורים אודות כ"ק אדמו"ר מוהר"ש נ"ע, אשר סיפר כ"ק
אדמו"ר מלך המשיח שליט"א.

ג. "פסק דין: יחי אדוננו" - קטעי יומן מהתוועדות ש"פ תזריע-מצורע ה'תנש"א,
בה הכריזו לראשונה בפני כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א את הכרזת הקודש "יחי
אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!".

בציפי' ובביטחון גמור אשר תיכף ומי"ד ממ"ש נזכה לראות בהתגלות הוד כ"ק
אדמו"ר מלך המשיח שליט"א "מלך ביופיו" לעיני כל חי, ונזכה לשמוע תורה חדשה
מפיו, ויכירו וידעו כל יושבי תבל במלכותו, ויכריזו כולם יחדיו בקול גדול ובהתבטלות
מוחלטת את ההכרזה הנצחית המביאה לידי ביטוי את התמסרותנו והתקשרותנו אליו,
ופועלת התגלותו המיידית בגאולה האמיתית והשלימה:

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

ועד 'חיילי בית דוד'

770 בית משיח, בית חיינו

ימות המשיח,

יום ועש"ק פ' תזריע-מצורע, ה'תשנ"ז

קט"ו שנה לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ברוקלין נ.י.

לפעול לפחות על יהודי אחד לקרבו לכ"ק מו"ח אדמו"ר ולדרכי החסידות

לפני ימים אחדים נכנס אלי אברך, וסיפר, מתוך התפעלות, שפעם אמר לו כ"ק מו"ח אדמו"ר שע"ז שיהי מקושר אליו יהי מקושר (על דו) אל מי שהוא (הרבי עצמו) מקושר... בהיותו בהתפעלות, לא רצית לקררו, אבל, לאמיתו של דבר, אין זה נוגע לנו (למי הוא - הרבי - מקושר), אנו מקושרים אליו, ובשבילנו אין למעלה מזה שיחת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ע • ו

א. פּוֹתְחִין בְּדַבֵּר מַלְכוּת - כפירוש כ"ק מו"ח אדמו"ר - "מיטן רבי'נס אַ וואָרט": במאמר דחג הפסח, ד"ה בעצם היום הזה יצאו כל צבאות ה' מארץ מצרים, מבאר כ"ק מו"ח אדמו"ר הטעם שביציאת מצרים נקראו ישראל בשם "צבאות ה'", כיון שהיו אז במדרגת "צבא", שעבודתם היא (לא רק עבודת עבד, אלא) באופן שעומדים על משמרתם מתוך מסירת נפש (משא"כ העבד, שאף שעובד עבודתו ביגיעה רבה, אין זה באופן של מס"ג), ש"שמרו להיות מצויינים שלא שינו שמם ולשונם ולבושם, ועמדו על משמרתם בתכלית החוזק".

ושאל אצלי א' (ע"י מכתב), שלכאורה, יש סתירה בענין זה במדרשי חז"ל - שהמאמר ש"לא שינו שמם ולשונם ולבושם" הוא בסתירה להמאמר ש"הללו עובדי ע"ז והללו כו"י"?

בפשטות יש לומר שאין הכוונה לע"ז ממש, כי אם, לענין השיתוף, שביצי"מ (קודם מ"ת) ה"להם דין של בני - נח שאינם מוזהרים על השיתוף (כמ"ש בסהמ"צ להצ"צ מצות אחדות ה'). אבל, בפנימיות הענינים אין זה תירוץ מספיק, כי, לא מסתבר שהכתוב ישבחם בתואר צבא שעומדים על משמרתם במסירת נפש על אמונת ה', בה בשעה שיש אצלם ענין של שיתוף.

ועכצ"ל שבודאי היתה להם אמונה שלימה, וראי' מוכחת, "שלא אמרו היאך נצא

למדבר בלא צדה, אלא האמינו והלכו", אלא, שמצד הסט"א נפלו להם מחשבות זרות נגד האמונה בה', כמבואר בתניא, אבל אין זה מחליש ח"ו את תוקף האמונה שמצד עצם נשמתם.

- פעם נכנס יהודי לאדמו"ר הצ"צ והתאונן על זה שנופלים במחשבתו ספיקות באמונה. ושאל הצ"צ: ומה איכפת לך? והשיב: "רבי, איך בין דאָך אַ איד", נענה הצ"צ ואמר לו: "איז דאָך גוט"... וברוגמא כזאת הי' מעמדם ומצבם של בני ביצי"מ.

ממקור הרחמים

[. .] ב. בנוגע לנוסח הפדיון שנתנים לכ"ק אדמו"ר - אילו יישר חילי, הייתי מבטל הנוסח שכותבים "ממקור הרחמים כו' ע"ד מכניסי רחמים כמבואר בתשובת מהרי"ב ז"ל", כי:

א) "ע"ד מכניסי רחמים כמבואר בתשובת מהרי"ב ז"ל" - הוא ביאור ההיתר על נתינת פדיון לרבי (שלכאורה ה"ז ענין של ממוצע), ע"פ המבואר בתשובת מהרי"ב ז"ל בנוגע לאמירת "מכניסי רחמים", ובמילא, אין זה נוגע ושייך לנוסח הפדיון שענינו בקשת רחמים ("אנא לעורר רחמים רבים"), ולא ביאור ההיתר על זה.

ב) ובנוגע להנוסח "ממקור הרחמים" - אין צורך ליתן לרבי "כתובת" מהיכן לעורר רחמים, הוא יודע בעצמו מהיכן לעורר רחמים... ואולי רצונו לעורר רחמים ממדריגה נעלית יותר מאשר "מקור הרחמים".

יום ב', ב' ניסן, יום ההילולא דכ"ק אדמו"ר מהורש"ב נ"ע, ה'תש"י

התמימים דוד רסקין וגדלי' קארף שיחיו נכנסו היום אל כ"ק אדמו"ר שליט"א וביקשו שיואיל להתועד עם התמימים בקשר ליום ההילולא ב' ניסן. כ"ק אדמו"ר שליט"א ענה להם שיבקשו מהמשפיעים הרב שמואל לוויטין והר"י דוייבסאן שיתועדו עמם, הם ענו שהמשפיעים כבר התועדו אתמול והם רוצים שה"רבי" ... יתועד. כ"ק אדמו"ר שליט"א הוציא לוח קטן ממגירת השולחן, הביט בו ואמר: בעוד חודש בדיוק, ביום ב' אייר תקיים בל"ג התועדות.

יום ג', בדר"ה אייר ה'תש"י

הלילה - ליל ב' אייר - עומדת להתקיים התועדות כ"ק אדמו"ר שליט"א, לרגל ב' אייר יום הולדת כ"ק אדמו"ר מהר"ש נ"ע, עם תלמידי התמימים - כפי שהבטיח להם בב' ניסן. לפני ההתועדות קרא כ"ק אדמו"ר שליט"א להת' דוד רסקין שי' ונתן לו חמש דולר בתור השתתפות בהתועדות.

את השולחנות ערכו בחלק הצפוני של הבימה"ד, והכינו לכ"ק אדמו"ר שליט"א מקום בראש השולחן, אולם כאשר כ"ק אדמו"ר שליט"א נכנס להתועדות, בשעה 9:45, סירב לשבת בראש השולחן, והתיישב ליד אמצע השולחן, על הספסל שעמד שם. בתחילת ההתועדות אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א שהיות זוהי התועדות מיוחדת עם תלמידי הישיבה, לכן ידבר ענינים השייכים לתלמידים.

ההתועדות נסתיימה בשעה 12:45.

(ימי בראשית, ע' 3-122, 1-140, 143)

כ"ק מו"ח אדמו"ר הי' אמנם כותב נוסח זה, אבל, זוהי הנהגה שלו, ואין זה ראוי שגם אנו - שלא מבינים בענינים של רבי ("רבי'סקע זאָכן") - צריכים לכתוב כן.

- לפני ימים אחדים נכנס אלי אברך, וסיפר, מתוך התפעלות, שפעם אמר לו כ"ק מו"ח אדמו"ר שע"ז שיהי' מקושר אליו יהי' מקושר (על ידו) אל מי שהוא (הרבי עצמו) מקושר... בהיותו בהתפעלות, לא רציתי לקררו, אבל, לאמיתו של דבר, אין זה נוגע לנו (למי הוא - הרבי - מקושר), אנו מקושרים אליו, ובשבילנו אין למעלה מזה ("העכער פון דעם איז פאַר אונדז ניטאָ").

דוגמא לדבר: על אבר בגוף האדם שייך לומר ששואב חיותו מהכבד, מהלב (שלמעלה מהכבד), ועד מהמוח (שלמעלה גם מהלב), אבל אין מקום לומר ולחשוב

ע"ד שאיבת חיות ממוח של אדם אחר. אבר חי שרוצה בחיותו ואינו רוצה להיות אבר המדולדל ח"ו, חייב לקבל חיות מהמוח שלו. ועד"ז בנוגע להתקשרות להרבי, שהוא הראש (מוח) והכתר של דורנו זה.

חיוב הפרעון

קבלת ההשפעות מנשיא הדור קשורה גם עם חיוב הפרעון, כמו לוח שמתחייב לפרוע ההלוואה להמלוכה, וחיוב הפרעון אינו באופן שמשלם החוב ונפטר ("אָפּגעצאַלט און פטור געוואָרן"), אלא, שע"י פרעון החוב נותנים לו עוד בהקפה, ועד"ז בנמשל, שנותנים לו עוד כחות, ומתחייב לפרוע אותם, וכן הלאה.

(כ"ק אדמו"ר שליט"א פנה אל תלמידי התמימים, ואמר): כאו"א מכם צריך לידע שנתחייב לפרוע לכ"ק מו"ח אדמו"ר עם הכחות העצמיים שלו, בחינת חי' יחידה.

ובהקדמה:

ישנו צד השוה בכל ההשפעות שמשפיע כ"ק מו"ח אדמו"ר - אמירת דא"ח, תשובות על שאלות וכו', ועד לתמיכה כספית וכדומה - שבכל הענינים כולם באה ההשפעה מהכחות העצמיים שלו, חי' יחידה.

- שאלו אצלי במה התבטאה מעלתו של הרבי לגבי שאר גדולי ישראל? ועניתי: לכל אחד מן הגדולים הי' ענין מיוחד שבו עסק ובו היתה גדולתו, ואילו הרבי עסק בכל הענינים, מהענינים הנעלים ביותר, ועד לענינים הפשוטים ביותר (ובלשון חז"ל "דבר גדול מעשה מרכבה דבר קטן הויות דאביי ורבא"). מגילוי רזין דרזין של תורת החסידות, ועד להנחת תפילין, שמירת שבת וכו', ואפילו בענינים גשמיים, כתמיכה כספית, ולכל הענינים כולם הי' מסור ונתון בכל עצמותו, בהחי' יחידה שלו.

[שאלה זו שאלו שני בחורים (שיש להם סמיכה...), ובשמעם המענה, הוציאו מכיסם פנקס ורשמו המענה, באמרם: עכשיו יודעים אנו מהו הרבי. - "יש להם את הרבי על הנייר"...] -

אמנם, הצד השוה שכל ההשפעות הם מבחינת חי' יחידה הוא מצד המשפיע, אבל בנוגע להשפעה עצמה, וגם בנוגע להמקבלים, ישנם חילוקי דרגות.

ובענין זה יש מעלה מיוחדת אצל התלמידים - שהם מקבלים את החי' יחידה של הרבי, ולכן, נתחייבו גם לפרוע בהחי' יחידה שלהם.

ואף שאי אפשר לדמות הפרעון בהחי' יחידה שלהם לחי' יחידה של כ"ק אדמו"ר, הי' ע"ד המבואר בדא"ח, בענין "בכל מאדך", שעם היותו "מאד שלך", ממשיכים עי"ז מאד האמיתי, בלי גבול בעצם.

לצאת מהגבלות דענייני העולם

פרעון החוב בהחי' יחידה מתבטא בתנועה של יציאה מהגבלות - הן ההגבלות שלו ("אָרויסגײן פֿון די אייגענע הגבלות"), והן (ועאכו"כ) ההגבלות דענייני העולם.

בודאי יש לכאֹ"א ענינים פרטיים שתובעים מאתו, אבל, ישנו גם ענין כללי השייך לכל התלמידים - שצריכים להיות באופן של הבדלה מענייני העולם, "ונפלינו אני ועמך", היינו, שכל תלמיד ותלמיד בעת לכתו ברחוב צריך להיות ניכר עליו שהוא שונה ("עפּעס אַנדערש") מהעולם.

בעת בוא כ"ק מו"ח אדמו"ר לארה"ב היו טענות נגדו (לא על עצם הלימוד, כי אם) על העדר הסדר ומשטר ע"פ מנהג העולם שבהנהגת הישיבה. זוהי הנהגה פראית ("אַ ווילדע הנהגה") - טענו נגדו - שמפחיתה ומוזילה ("עס מאַכט ביליג") את ערכה של הסביבה כולה. יהודי אחד - ירא שמים דוקא - כתב לכ"ק מו"ח אדמו"ר שהלימוד בישיבה כשלעצמו טוב הוא, שילמדו אפילו עשרים שעות ביממה, אבל הלימוד צ"ל באופן של סדר, ומה צריכים להתנועע ("שאַקלען זיך") ולצעוק בעת הלימוד, ולמה לא יקבעו הסדר הנהוג כעולם שכאשר תלמיד א' רוצה לשאול שאלה צריך להורות באצבעו תחילה, וכיו"ב. אבל האמת היא, כאמור, שצ"ל באופן של הבדלה מהעולם, למעלה מהגבלה.

כתיבת ספר תורה

ונתנית-כח מיוחדת ביום זה - ב' אייר:

כ"ק מו"ח אדמו"ר בחר את יום ב' אייר, תפארת שבתפארת, ליום התחלת כתיבת הספר תורה לקבלת פני משיח צדקנו.

- יש גם מכתב כ"ק מו"ח אדמו"ר מיום ב' אייר תש"ב בענין כתיבת ספר תורה, שאתן אותו כדי להעתיק ולפרסם. -

וע"פ הידוע שלכאֹ"א מישראל יש אות בספר תורה, כמרומו ברת ד"ישראל", "יש ששים ריבוא אותיות לתורה", הרי, יום ב' אייר, יום התחלת כתיבת הס"ת, הוא ע"ד יום הולדתו, ובמילא גם התחלת עבודתו, של כאֹ"א מישראל.

לחזק ולהתחזק

ובנוגע לפועל - שהרי אצל כ"ק מו"ח אדמו"ר הי' העיקר העבודה בפועל - הצעת י שכאֹ"א יקבל על עצמו ב' דברים:

ענין הא' - בנוגע לעצמו, לקבל על עצמו איזה ענין שעל ידו תתחזק התקשרותו

לכ"ק מו"ח אדמו"ר.

כשמישהו רואה
שחבירו טובע
בים, אינו עושה
חשבונות כלל,
ומשתדל ככל
יכלתו להצילו,
ועד"ז בנוגע
להפעולה עם
הזולת, שכאשר
צריכים להצילו
לא עושים שום
חשבונות.

וענין הב' - בנוגע להזולת, לקבל על עצמו לפעול לכל הפחות על יהודי אחד, יהי מי שיהי, בחור או אברך, לקרבו לכ"ק מו"ח אדמו"ר ולדרכי החסידות, להיות מעמיק בדא"ח ועוסק בעבודת התפלה.

המופתים התגלגלו מתחת לשולחן...

התחלת הפעולה דקירוב הזולת לכ"ק מו"ח אדמו"ר ולדרכי החסידות יכולה להיות בענינים שונים, כולל גם ע"י סיפור עניני מופתים וכדומה, אבל התכלית צ"ל לקרבו לדא"ח, שזהו ענינו העצמי, חי' יחידה, של הרבי, משא"כ עניני מופתים שאינם אלא ההתפשטות שלו.

עיקר ההתקשרות אינה קשורה עם עניני מופתים וכדומה, ולא עוד אלא שאין צורך ותועלת בזה בשביל ההתקשרות - ובשתי הקצוות: ראיית מופתים אין בה כדי להוסיף, והעדר ראיית מופתים (אם עובר יום, שבוע או חודש, ולא ראה מופת מהרבי) אין בה כדי לגרוע מאומה. - האמת היא, שאם ירצה יראה שכ"ק מו"ח אדמו"ר התנהג עמו גם בעניניו הטבעיים באופן שבכל יום ויום היו עניני מופתים, אבל, אין צורך בזה כלל, וגם לא צריך להתפעל מזה.

אל כ"ק אדמו"ר הצ"צ באה פעם עגונה עם בן אלם כדי לבקש ברכתו, ולא יכלה בשום אופן להכנס להצ"צ, וגם לאחר שהפצירה בהרבנית - כפי שעשו כל הנשים שבאו להצ"צ - לא הועיל. יעצו לה החסידים שתכתוב שאלתה בכתב, ותתן ביד בנה, ובשעה שאין איש, יכנס בנה ויתחבא תחת השולחן בהחדר שבו מקבל הצ"צ ליחידות, וכשיכנס הצ"צ, יתן לו הפתקא. וכך הוה. וכשנתן הפתקא להצ"צ, א"ל הצ"צ: לך ואמור לאמך שאביך נמצא במקום פלוני, ונושעו שניהם, הבן התחיל לדבר והאשה מצאה את בעלה. וכסיפורו להצ"צ - בהתפעלות - שהבן האלם פתח את פיו באמרו לאמו את המענה של הצ"צ, נענה ואמר: וכי מניין חי' לי לדעת שהבן הוא אלם?...

כשהרבנית של הצ"צ - שהיתה בעלת דעה רחבה (בכלל היו בנותיו של אדמו"ר האמצעי בעלות דעה רחבה) - שמעה סיפור זה, לא התפעלה, וחזרה על דברי זקנה אדמו"ר הזקן: במעוריטש התגלגלו מופתים מתחת לשולחן, אבל, לאף א' לא חי' פנאי

להתכופף ולהגביהם...

עבודה עם הזולת

אמנם, בנוגע להזולת, אם יש צורך, יכולים להתחיל לקרבו גם ע"י סיפור עניני מופתים, אבל התכלית צ"ל לקרבו לדא"ה, כנ"ל.

ואם יחשוב מישהו שכאשר יקבל על עצמו (נוסף על עניני העבודה שלו) לעסוק גם עם הזולת, יבזבז זמנו ועי"ז יגרע בעניני העבודה שלו, ועד"ז שאר טענות כיו"ב - אין לחשוש כלל לטענות אלו, כי:

לכל לראש - כשמישהו רואה שחבירו טובע בים, אינו עושה חשבונות כלל, ומשתדל ככל יכלתו להצילו, ועד"ז בנוגע להפעולה עם הזולת, שכאשר צריכים להצילו לא עושים שום חשבונות.

ונוסף לזה, לא זו בלבד שהפעולה על הזולת אינה גורעת בעבודה עם עצמו, אלא אדרבה, שע"י הפעולה עם הזולת ניתוסף עוד יותר בעבודה עם עצמו, כדרשת חז"ל על הפסוק "מאיר עיני שניהם הוי"ו" (נוסף על גדול העילוי דהפעולה על הזולת, כמארז"ל "כל המלמד את בן חבירו תורה מעלה עליו הכתוב כאילו עשאו").

יש לעסוק בשני הענינים: בלימוד החסידות ובעבודה עם עצמו, וגם בהפעולה על הזולת.

לא' האברכים שנכנסו אלי, אמרתי, שצריכים לכבות את השריפה שמשתוללת ברחוב, וכשהשיב האברך, שזהו עסק בשביל בעלי - עסקים וסוחרים יהלומים, ואילו הוא צריך לעסוק בלימוד התורה, ולאחרי שילמד חמש עשרה שנה יהי' "פוסק גדול כישראל", ואז יהי' במה להתפאר... - ענית לו: כשיש שריפה לא עושים חשבונות. ומה שדואג שיהיו גם "לומדים", בודאי תתקיים ברכתו של אדמו"ר הזקן ש"לומדים יהיו אצל חסידים". ובמכ"ש וק"ו: ומה "עזי פנים" שאדמו"ר הזקן לא רצה שיהיו אצל חסידים - ישנם, "לומדים" שרצה אדמו"ר הזקן שיהיו - בודאי יהיו.

לימוד והוראה

שמעתי סיפור מכ"ק מו"ח אדמו"ר אודות אדמו"ר הזקן, שיש בו לימוד והוראה בנוגע להפעולה עם הזולת:

פעם ביוהכ"פ אחר תפלת שחרית, פשט רבינו הזקן את הטלית והקיטל, והלך לקצה העיר, וקצץ עצים ובישל מרק בשביל יולדת שדרה שם. [כששאלו אצל אדמו"ר הזקן למה הוצרך לעשות זאת בעצמו, הרי הי' יכול לשלוח איש אחר? השיב: בפקו"נ ישנו דין ד"מצוה בגדול", ולא מצאתי יותר גדול].

סיפור זה - סיים כ"ק מו"ח אדמו"ר - לא בכל עת היו מדברים אודותיו. הי' זמן שדיברו על זה והי' זמן שלא דיברו על זה, ובודאי שלא רצו לפרסמו.

ואעפ"כ, סיפר כ"ק מו"ח אדמו"ר סיפור זה לי, בידעו "אַז איך וועל זיך ניט איינהטלטן" [= שאני לא אוכל להחזיק את עצמי (להתאפק)] מלספרו ליהודים נוספים, בתוספת ביאור הלימוד וההוראה מסיפור זה.

ויש לבאר תוכן הסיפור בעבודה:

מדרגתו של אדמו"ר הזקן בהיותו מעוטף בטלית וקיטל (דומה למלאך"), ביוהכ"פ, ואחר התפלה - אין לשער. ולמרות גודל מעלת מדרגתו, פשט אדמו"ר הזקן הטלית והקיטל, והלך לבית האחרון שבקצה העיר, סמוך לשדה, שמורה על המדריגה היותר אחרונה בקדושה, שסמוכה לקליפה, "עשו גו' איש שדה" - בשביל לעזור ליולדת ולולד, היינו, לעשות עוד יהודי ("מאכן נאָך אַ אידן").

סיפור זה מהוה לימוד והוראה לכל עדת החסידים ע"ד גודל הנחיצות וההכרח בעבודה עם הזולת. ולכן, צריך כאו"א לקבל על עצמו הן בנוגע לעבודה עם עצמו, והן בנוגע לעבודה עם הזולת, לקרבו לתורת החסידות.

(משיחת ב' אייר ה'תש"י)

בצל חייו

סיפורים אשר סיפר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בהתוועדות
ש"פ האזינו ה'תשי"ב אודות בעל יום ההולדת, כ"ק אדמו"ר מוהר"ש
נ"ע

ע • צ

[אחר תפלת מנחה, סיפר כ"ק אדמו"ר שליט"א כמה סיפורים אודות בעל ההילולא,
אדמו"ר מהר"ש, וצוקל"ה נבג"מ זי"ע:]

א. לפני ראש השנה דשנת תרמ"ג (שנת ההסתלקות) אמר כ"ק אדמו"ר מהר"ש:
יצטרכו לקרוא לפרופסור, להזריק זריקה ולנתח. וכן הווה. - באותה שעה שאמר
המהר"ש את דבריו אלו, לא ירדו לסוף דעתו, אבל אח"כ, בעת ההסתלקות, הובנו
הדברים.

- סיפור זה שמעתי מהסבתא (הרבנית שטערנא שרה נ"ע, אם כ"ק אדמו"ר מו"ח)
לאחרי שכבר חלפו ארבעים שנה (!) מאז ההסתלקות, ואעפ"כ, סיפרה זאת באופן
שהי' ניכר פחד בדבריה!

*

ב. אדמו"ר מהר"ש הי' מטיל אימה על כולם. והפלא שבדבר - משום שתמיד הי'
נסוך חיוך על פני קדשו ("ער איז שטענדיק געווען מיט א שמייכל"). דאף שהי' בעל
יסורים גדול ("כ"ק מו"ח אדמו"ר אמר שקשה לצייר עד כמה הי' בעל יסורים גדול...),
מ"מ, תמיד הי' חיוך נסוך על פניו, וגם בחיי אביו אדמו"ר הצמח צדק הי' המהר"ש
פחות מתוח ("אנגעצויגן") משאר אחיו, ולמרות זאת, הי' מטיל אימה על הכל, אף
על הילדים - דבר שנעשה שלא בהשתדלותו, שהרי מצד עצמו הי' חיוך נסוך על פניו,
אלא בדרך ממילא.

גם על הגויים הי' אדמו"ר מהר"ש מטיל אימה. ומעשה שנסע פעם במרכבה לעיר
אחת, ויצאו זקני העיר לקראתו בלחם ומלח, וכאשר הגיעה המרכבה ונראו פני קדשו

- ברחו כולם מרוב פחד!

באותה שעה אמר אדמו"ר מהר"ש מאמר חסידות על הפסוק "ברוך תהי' מכל העמים".

בהקשר לכך אמר פעם כ"ק מו"ח אדמו"ר (אלא שלא רצה שיפורסמו הדברים), שמונה אצלו ("ביי אים לייגט זיך") שההפרש בין אדמו"ר מהר"ש (זקנו) לאדמו"ר (מוהרש"ב) נ"ע (אביו) הוא בדוגמת ההפרש בין רצון לעונג:

שניהם - כחות מקיפים, אלא שהרצון פועל שבירה ("רצון ברעכט"), ואילו העונג פועל המשכה וקירוב ("עונג ציהט צו").

ובנדוד: אדמו"ר מהר"ש הוא בדוגמת הרצון, ולכן הי' מטיל אימה, ואילו אדמו"ר (מוהרש"ב) נ"ע הוא בדוגמת התענוג.

*

ג. קבלן אחד בא לאדמו"ר הצ"צ לבקש ברכה. הצ"צ ברכו, והוא אכן הצליח מאד. בא הקבלן אל אדמו"ר הצ"צ והביא לו במתנה מרכבה, אמר לו הצ"צ: אני - אין לי צורך בזה, תן אותה לבני, המהר"ש.

- אצל אדמו"ר הצ"צ היתה ההנהגה בענינים הגשמיים שלא באופן של הרחבה, עד כדי כך, שהכסאות לא היו צבועים, ואילו אצל כ"ק אדמו"ר מהר"ש - עוד בחיי אדמו"ר הצ"צ - היתה ההנהגה להיפך, ועד שהיו גם וילונות יקרים על חלונות ביתו.

*

ד. אדמו"ר המהר"ש הי' אומר חסידות עוד בחיי אביו הצ"צ. - הי' גם זמן (לפנ"ז) שהי' אומר חסידות באופן שלא ידעו מזה. מנהגו הי' לנעול את הדלת, לסדר כסאות, והי' מצביע ואומר: זה הרד"ץ, וזה הרשב"ץ, וכן עוד חסידים, והי' אומר "לפניהם" חסידות.

לאחרי כן, בעת נשיאותו, הי' הסדר באמירת חסידות לפני החסידים, שלאחרי כניסת כולם, היו נועלים את הדלתות ולא הי' ניתן לצאת, ואם מישהו הי' מתנמנם באמצע אמירת החסידות, היו מניחים לפניו "צעמעריצע", אבק בעל ריח חריף מאד, עד שהי' מתחיל להתעטש... (אנשים מיוחדים היו ממונים לתפקיד זה!). כך שהכל ידעו שלאחר שנכנסים אי-אפשר לצאת, ומי שמתנמנם, מקבל מיד "פסק"...

*

ה. שמעתי מחסידים, שבשבוע של האבלות על הסתלקות אדמו"ר מהר"ש, הי' אדמו"ר (מוהרש"ב) נ"ע והרי"מ בעזפאלאו מהלכים אנה ואנה באולם ביהמ"ד

כשביקר אדמו"ר
 המהר"ש אצל
 הפרופסור בפעם
 האחרונה, אמר
 לו הלה: "אידטזי,
 אידטזי" (לך,
 לך), יכול אתה
 לנסוע לביתך
 לליובאוויטש
 נענה כ"ק
 אדמו"ר מהר"ש
 ואמר: מן העולם
 הזה אל העולם
 הבא - יש גם כן
 "אידטזי, אידטזי"
 (לך, לך)...

("ארומגיין איבערן זאל") בגרביים בלבד (מפני האבלות), ומדברים בחסידות.

- מסופקני באמיתית הסיפור, כי, האבלות לא היתה אלא שעות ספורות בלבד (שהרי ההסתלקות היתה ב"ג תשרי לפנות ערב, והלוי' היתה בערב יו"ט, ועם כניסת החג נסתיימה האבלות), קשה איפוא לומר שבאותם שעות ספורות הספיקו לחטוף ("האבן זיי שוין אריינגעכאפט") - עוד בהתהלכם בגרביים - לדבר בחסידות! ובפרט בהתחשב בגודל ההתקשרות של אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע לאביו.

אבל, אין להקשות על חסידים ("אויף חסידים איז קיין קשיא ניט"), ואף אם לא הי' המעשה, הרי "אין אדם נחשד בדבר אלא אם כן כו"."

ו. בהקשר לכך מספרים על גבורתה של הרבנית דבורה לאה, בתו של כ"ק אדמו"ר מהר"ש, שכאשר נודע לה על הסתלקות אבי', הסתובבה ופני' אל הקיר, וכך נשארה על עמדה שלשה יממות (!) ולא ידעה מכל הנעשה סביבה, לא נשמע קולה כו'.

*

ז. כ"ק מו"ח אדמו"ר סיפר שלאדמו"ר מהר"ש הי' ידע רב בחכמת הרפואה, והי' כותב בעצמו "רעצעפטן" (מרשמים) לתרופות, ושולח לבית-המרקחת. - ב"אותו מקום" הי' לו מדף עם ספרים בלטינית, וכשנפנה לשם, הי' מעיין בהם, וכך למד חכמת הרפואה.

ולהעיר, שמצינו דוגמתו בנוגע לשמואל (שבשם זה נקרא גם אדמו"ר מהר"ש) - ש"אסיא דרבי הוה", משום שהי' יודע בחכמת הרפואה, והעיד על עצמו שלא עסק בענינים אלה "אלא בשעה שהייתי פנוי מן התורה, אימתי, כשהייתי נכנס לבית המים".

*

ח. כ"ק אדמו"ר המהר"ש הי' חולה עוד בחיי אביו הצ"צ, אבל לא הודיע לאביו על כך. משנודע הדבר להצ"צ, אמר, כי אילו הי' יודע בעוד מועד, יכול הי' לפעול להמשיך שנות חייו. - הוא הי' פועל שיחי' לכל-הפחות נ"ב שנים, כמו שמואל הנביא.

*

ט. כשביקר אדמו"ר המהר"ש אצל הפרופסור בפעם האחרונה, אמר לו הלה:
"אידטזי, אידטזי" (לך, לך), יכול אתה לנסוע לביתך לליובאוויטש.

נענה כ"ק אדמו"ר מהר"ש ואמר: מן העולם הזה אל העולם הבא - יש גם כן
"אידטזי, אידטזי" (לך, לך)...

*

י. בעת ההסתלקות - ישב אדמו"ר מהר"ש על כסאו (כי בהימים שקודם הסתלקותו
הי' יושב על כסאו כל הזמן, גם בעת השינה).

זמן מועט (מינוטין אחדים) קודם ההסתלקות, לקח את השעון שלו (או שביקש
שיביאו לו שעון), וסיבב את מחוגי השעון שיהיו מורים על איזה זמן לאח"ז, ולקח
פיסת נייר ותחבה (ע"י נוצה) בתוך השעון כדי שיעמוד מלכת. ובדיוק בזמן זה - שאליו
כיוון את השעון - נסתלק!...

*

יא. אדמו"ר המהר"ש לא הי' מתייגע בלימודו, כיון שלא הי' לו צורך בכך, הוא ידע
הכל בלי יגיעה. פעם דיבר עמו הצ"צ אודות מעלת היגיעה בתורה, ומאז החל לעמול
ולהתייגע בתורה, עד כדי כך שנעשו כתמים על מצחו מגודל היגיעה. לאחר זמן, חזר
בו הצ"צ ("ער האט צוריק געצויגן"), ונתן לו סדר חדש בלימודו.

(משיחת י"ג תשרי ה'תשי"ב)

פסק דין:

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

יומן חי מהתוועדות ש"פ תזריע מצורע ה'תנש"א, בה הכריזו לראשונה בפני כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א את הכרזת הקודש:
"יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!"

ע • צ

בשעה 10:00 נכנס כ"ק אדמו"ר שליט"א לתפילת שחרית. בדרך כניסתו הבחין בסידור שהיה מונח מתחת למפת א' השולחנות, והסתובב לאחוריו כשמסמן להורידה והריל"ג הורידה.

בשיבנה ביהמ"ק הסתובב כ"ק אדמו"ר שליט"א לעבר הילדים העומדים לשמאלו, ועודד בידו הק' לעברם בחזק.

התוועדות

בשעה 1:45 נכנס כ"ק אדמו"ר שליט"א להתוועדות כשהקהל מנגן בחזק את הניגון "עד מתי".

אחרי שבירך בופה"ג התחיל ר' י.כ. לנגן שוב את הניגון "עד מתי", וכאן היה מחזה נפלא שקשה לתארו: כ"ק אדמו"ר שליט"א התחיל לעודד בידו האחת באופן מפליא בתנועות סיבוביות למעלה מראשו, ומחזה זה נמשך משך זמן כשלפתע התחיל כ"ק אדמו"ר שליט"א להניף את שתי ידיו הק' בכחמה-ששה תנועות בבת אחת, ועשה זאת פעמיים (כשמרים את עצמו קצת ממקומו). כן עודד במיוחד לעבר פמליית ר' דוד שי' נחשון. כל הנ"ל ארך משך זמן של דקה אחת, ואת אשר קרה במשך דקה זו אין לתאר, כנ"ל...

כמו"כ ניגן כ"ק אדמו"ר שליט"א מפעם לפעם עם הקהל. באמצע נתן פרוסת

מזונות לילד הקטן מהאחים שאָרף שי', וכן הורה לר' יעקב שי' פעלעס לומר "לחיים" ועודד לעברו בחוזק בידו הק'. כן חייך לעבר ר' פנחס שי' קאַלמ'ס שישב מאחוריו ועודד בידו הק' לעברו.

ומשיח צדקנו בראשנו

שיחה א' פתח כ"ק אדמו"ר שליט"א במילים: "מ'האַלט אין מקשר זיין אַלץ מיט משיח", ודיבר אודות הדגשת ענין הגאולה בפרשיות תזריע-מצורע (טהרה) ואחרי-מות. כמו"כ אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א שנמצאים ממש בסמיכות לזמן המשיח "און אין אַן אופן פון 'מראה באצבעו ואומר זה', 'הנה זה בא'". בברכה בעת הסיום אמר: "ומשיח צדקנו בראשנו ונשיא דורנו בראשנו".

אחרי שיחה זו ניגנו "שישו ושמחו בשמחת הגאולה, הנה הנה משיח בא" למשך זמן רב, וכ"ק אדמו"ר שליט"א עודד מפעם לפעם בידיו הק' לסירוגין לכל הכיוונים כשמרים את עצמו מכיסאו, והקהל כולו שעמד בהתרגשות ניגן והלוך וגובר בחוזק יותר ויותר ובפרט במילים "הנה הנה משיח בא". כמו"כ מפעם לפעם ניגן כ"ק אדמו"ר שליט"א עם הקהל.

שיחה ב' פתח כ"ק אדמו"ר שליט"א במילים: "לעצטנ'ס רעדט מען שטאַרק וועגן משיח און אַז מ'זאָל טאָן וועגן דעם דורך אנשים, נשים וטף", ודיבר אודות חלקו של כל אחד בהבאת הגאולה ע"י הוספה בלימוד התורה, ובמיוחד בפנימיות התורה, שזו נעשית הכנה קרובה לביאת משיח צדקנו שיהיה רב ומלמד תורה לכל ישראל; וכמו"כ ע"י ההוספה בקיום המצוות, ובאופן של הידור בזה, החל ממצות הצדקה שמקרבת ומזרות את הגאולה. כמו"כ דיבר אודות כך שאנו באים מאח"ד בניסן, ולאחמ"כ ב' אייר - הקשור ליום ההולדת ד"לכתחילה אריבער".

אחרי שיחה זו ניגנו את הניגון של "לכתחילה אריבער", ומיד עודד בידו הק' בעוז ולכל הכיוונים, ועל התנועה הידועה חזרו כשמניף את ידו הימנית י"א (או י"ב) פעמים.

שיחה ג' היתה אודות הוראה מיוחדת במעשה בפועל, ודיבר בהמשך למדובר בשיחה ב' אודות הוספה בלימוד התורה, ובמיוחד בפנימיות התורה - קביעת עיתים ברבים ללימוד בעניני גאולה ומשיח (ורמו ע"ד חוברת המפתח של מאמרי ושיחות נשיא דורנו בעניני משיח וגאולה שי"ל ביום חמישי בלילה וחולק באסיפה הדחופה הנ"ל, באמרו) שנקל למוצאם ע"י ספרי המפתחות שרבו בדורנו זה על סדר א"ב, בערכים המתאימים: גאולה, משיח וכיו"ב. כמו"כ אמר אשר הוספה זו צריכה להיות לכל לראש בתורת נשיא דורנו, הן במאמרים שלו, ובמיוחד בלקוטי שיחות של נשיא דורנו, "און פון איין תורת נשיא דורנו גייט מען צו נאָך אַ תורת נשיא דורנו".

אחרי שיחה זו ניגנו "כי אלקים יושע ציון" וכ"ק אדמו"ר שליט"א עודד בידו הק'

כמו 'נחשון הראשון'

מכתב שכתב ר' יוסף יצחק שי פריז ממונטריאול לר' דוד שי נחשון בקשר עם פעולות ההחתמה ד'קבלת המלכות' שנעשו בריכוזי אנ"ש בתקופה ההיא של שיחת כ"ח ניסן ה'תנש"א

ב"ה, מוצאי ל"ג בעומר, הי' תהא שנת אראנו נפלאות,

ידידי עוז הרב דוד שי נחשון

אתמול ליל ל"ג בעומר שלחנו לכ"ק אדמו"ר שליט"א עוד טו"ב חתימות חדשות דאנ"ש דמונטריאול (זה נשלח ישיר לפאקס של הרי"ל) על כתב קבלת מלכות שמים וכו'.

ולהעיר שהי' מרגש לראות אצל כו"כ את הרצינות הגדולה וההכנות לפני החתימה, לדוגמא: ר' ישעי' שי' טרייטל, חתם רק לאחרי שיקול הדעת של כמה ימים ובנתיים נסע במיוחד לבני יורק לקבל את "דבר המלך", לאחרי שחתם ביקש צילום מחתימת ידו כדי שיוכל מזמן לזמן להזכר ולהתבונן שוב וכו', ר' שלמה שי' בעסער ביקש לחכות 42 שעות כדי לאפשר לו למצוא עצה איך לשתף את ב"ב בכללות תוכן הענין, ורק לאח"ז הוא חתם בדחילו ורחימו ממש, וכו"כ כיו"ב שראיתי בעצמי.

חבל מאוד שמפיצים שמועות שכאילו זה הי' מלכתחילה נגד הכוונה ושזה גרם לעגמת נפש ח"ו, זה מקרר את ההתעוררות וההתלהבות של הרגש קבלת מלכות שמים של אלו שחתמו כבר וכו'.

עפ"ז איני מבין כלל את נפילת הרוח שלך, איך מגיע ל"נחשון" כמוך להתפעל מהעלמות

בחוזק לכל הכיוונים.

שיחה ד' היתה אודות כך שספה"ע של כל שבת (בקביעות שנה זו) היא בספירת המלכות, ושבת זו היא "מלכות שבתפארת", והאריך בזה בקשר לגאולה שאז יהיה הגילוי של "מלכותך מלכות כל עולמים" תיכף ומיד. כמו"כ הזכיר אודות חלוקת המשקה, ודיבר ע"ז פעמיים - כשמקשר זאת עם פעולות של כל העולם, באמרו ש"מצוה לפרסם עושי מצוה" ופרסום זה נעשה הפרסום בכל העולם כולו, ועד לכל סדר ההשתלשלות.

יחי, יחי, יחי!

אחרי שיחה זו העמיד הרי"ל ג 12 קנקנים של משקה. הראשון שניגש היה ר' ראובן שי' ניו הנוסע לשליחות באטלנטה-ג'ורג'יה, וכ"ק אדמו"ר שליט"א אמר לו (כשמזג לו משקה): "זאָל זיין בהצלחה רבה, זיי מכריז וועגן וואָס עס האַלט זיך". כמו"כ לשאר המוזגים איחל כ"ק אדמו"ר שליט"א באמרו: "הצלחה רבה".

[כהקדמה לבא לקמן, חשוב להעיר שעל כל פעולה הנעשית עם כל קנקן מודיעים

והסתרים, אשרי שזכיתם ע"י המס"נ שלכם לפעול שלב חשוב בהתגלות והבאת מלך המשיח, ומי אומר שהמשך הענין צריך להיות דוקא כפי התכנית שלכם, בטח ישלים הקב"ה בכבודו ובעצמו את המשך וגמר הענין בקרוב ממש ממש.

הרי אפילו נחשון הראשון פעל ע"י המסירות נפש שלו רק את קריעת הים, אבל מ"ת ה' רק אח"כ לאחר 54 יום, ולהעיר מרש"י דניאל י"ב י"ב: "שעתיד מלך משיחנו להתכסות אחר שנגלה וישוב ויתגלה", וכמו"כ בילקוט שמעוני הושע ב' תקו"ה: "רבי ברכיה בש"ר לוי כגואל הראשון כך גואל האחרון מה גואל הראשון נגלה להם וחזר ונכסה מהם כך גואל האחרון, וכמה הוא נכסה מהם, ר' ברכיה בש"ר חמא בר חנינא מ"ה ימים", ויהי רצון שבזכות ר' שמעון שכדאי לסמוך עליו בשעת הדחק, לא נצטרך לחכות מ"ה ימים ח"ו, ויהי' מספיק מ"ה שעות וכעת ממש במוצאי ל"ג בעומר נזכה שוב להתגלות מלך המשיח, התגלות נצחית שאין אחרי' עוד התכסות, התגלות לעולם ועד.

בנוגע לפועל: בשיחת כ"ח ניסן דובר שימצא אחד ושנים ושלושה עקשנים שיביאו את המשיח, הנה כו"כ אומרים שאתם (היינו אתה אבי ושמר"י) זכיתם בזה, ולכן בטח המשיכו בשמחה וט"ל בפעולות המקרבים את ביאת המשיח אבל בלי רעש ובלטות, ועי"ז נזכה תיכף ומיד שוב לראות את התגלות מלכינו משיחנו לעולם ועד.

ידידך

יוסף יצחק פריז

לכ"ק אדמו"ר שליט"א לפני שבת קודש, ועכ"פ לפני ההתוועדות, כמובן וגם פשוט וד"ל.

בסיום החלוקה ניגשה פמלייתו של ר' דוד שי' נחשון והוא בכללם וקיבלו משקה, וכ"ק אדמו"ר שליט"א מזג לר' דוד נחשון ולר' אבי שי' טאוב משקה (כחצי כוס - יותר מהרגיל), ואח"כ פנה לריל"ג בהצביעו על ר' שמריה שי' הראל ושאל האם הוא גם איתם, ומזג גם לו.

נהיה שקט דממה ב-770; כל הציבור המתין לזה והיה מתח רציני באויר. ר' דוד שי' נחשון הכריז באמרו: "משקה זה ייחלק בכל המטות והוועדים הקשורים עם ביאתו והתגלותו של המשיח, בקשר עם התגלותו והכתרתו של כ"ק אדמו"ר שליט"א למלך המשיח! וזאת בקשר עם זה שכבר פסקו הבת"דינים שהרבי צריך להתגלות ולכן: יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!", ואחריו שאג כל הקהל בקריאת "יחי!".

כ"ק אדמו"ר שליט"א הנהן בראשו הק' בשעת מעשה, וכמו"כ בעת שהכריז היו פני

משקה זה ייחלק
 בכל המטות
 והוועדים
 הקשורים
 עם ביאתו
 והתגלותו של
 המשיח, בקשר
 עם התגלותו
 והכתרתו של כ"ק
 אדמו"ר שליט"א
 למלך המשיח!
 וזאת בקשר עם
 זה שכבר פסקו
 הבתי-דינים
 שהרבי צריך
 להתגלות ולכן:
 יחי אדוננו מורנו
 ורבינו מלך
 המשיח לעולם
 ועד!

כ"ק אדמו"ר שליט"א לימינו וחיך קצת. הנ"ל הכריז עוד שני פעמים כנ"ל כשכל הקהל שואג אחריו בקריאת "יחי!", ואחרי הפעם השלישית הכריז הקהל "יחי, יחי, יחי יחי יחי!" (כמו שהילדים עושים אחרי הפסוקים) והמשיכו לשיר "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד" (בניגון של "חיילי אדוננו") וכ"ק אדמו"ר שליט"א עודד בידו פ"א וטעם מהמזונות.

היו כאלו שבירכו "שהחינו", ביניהם ר' חיים שלום דובער ש' ליפסקער ועוד (ועוד רבים בירכו אחרי ההתוועדות כדלקמן).

בינתיים הגיע עוד א' שעדיין לא קיבל את הקנקן, וקיבל כשמכריז שזהו עבור ה"אלומנאיי" של בנות "בית חנה" מהעיר מינסוטה וידברו משפיעי המוסד ע"ד ביאת המשיח נאו, וכל הקהל שאג "אמן".

אח"כ התחיל כ"ק אדמו"ר שליט"א לנגן את ניגון ההקפות לאביו רלו"צ ז"ל, ועודד בידו הק'. אח"כ סימן לחזן ר"מ ש' טעלישעווסקי לנגן "יה"ר . . שיבנה" ועודד בידו. אח"כ התחיל כ"ק אדמו"ר שליט"א לנגן "ניעט ניעט ניקאווא" ועודד בידו הק' מאוד בחוזק לכל הכיוונים. באמצע הניגון פתח את סידורו עבור אמירת ברכה אחרונה, ואח"כ הכריז אודות אמירתה.

ההתוועדות הסתיימה בשעה 3:20 לערך.

בתפילת מנחה, בעת אמירת "אשרי" ו"ובא לציון", עודד כ"ק אדמו"ר שליט"א בידו (פעמיים) לעבר ר' יוסף ש' נימוטין שעמד לשמאלו למטה מהבימה.

בחזרת הש"ץ ניגנו ב"שים שלום", ועודד תחילה בידו האחת ואח"כ בשתי ידיו על הסטנדר.

אחרי התפילה התיישב לאמירת פרקי אבות פ"ב, וכשסיים המתין להכרות הגבאי וכן הכרותו של יו"ר המטה להבאת המשיח ר' ש.מ.מ. ש' בוטמאן (ע"ד ייסוד שיעור חדש בעניני גאומ"ש ב-770 בשעה 7:00 מידי ערב), ואח"כ קם ממקומו והניף את

ידו הק'. ניגנו את הניגון "עם ישראל". ווי וואָנט משיח נאָו" וכ"ק אדמו"ר שליט"א הסתובב לשמאלו ועודד בידו לעבר העומדים שם ויצא מביהכ"נ כשמעודד בידו הק'.

לאחר מכן קם ר' דוד שי" נחשון ע"ג ספסל ובירך בקול רם את ברכת "שהחיינו" וכל הקהל ענה אחריו בקול רם "אמן", ועוד רבים בירכו בעצמם.

בעת "רעוא דרעוין" ב-770 היה מאוד שמח, ניגנו ניגונים חסידיים, ניגוני שמחה, וניגונים ע"ד ביאת והתגלות המשיח, והיה ניכר שמהו מיוחד והתגלות מיוחדת קרה בשבת זו בעת ההתוועדות, וכמובן ההשפעה מזה לאחרי ההתוועדות.

מוצאי שבת קודש

כ"ק אדמו"ר שליט"א יצא מחדרו הק' לתפילת מעריב של מוצש"ק בזאָל הקטן למעלה בשעה 8:30 לערך. משך כמה דקות לפני שנכנס שרו "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד", ובכניסתו עודד כ"ק אדמו"ר שליט"א בידו הק', ובעומדו ליד הסטנדר עודד בב' ידיו הק' (דבר לא רגיל כלל!).

גם אחרי התפילה עודד בידו הק' את הניגון הנ"ל בצאתו. בדרכו לחדרו הק' נפנף בידו לילדים שעמדו שם.

אח"כ רקדו למשך זמן בביהכ"נ למעלה עם ניגון זה.

• כתב יד קודש •

אין בזה "לכתחילה אריבער"!

מענה נדיר מכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לדו"ח שכתב הרב דוד רסקין ע"ה, בו מדווח על התועודות שנערכה לתלמידי הישיבה ב-770 לרגל ב' אייר, שארכה כשעה: **לכאורה שעה שלימה - אבל "לכאורה" אין בזה "לכתחילה אריבער".**

ב"ה ב' אייר ת"ת שבת"ח / חש"ט

כ"ק אדמו"ר שליט"א

בהמשך להרו"ח אודות עניני הישיבה מא' דר"ח אייר שהושלט לסדר מסיבת הקהל בב' אייר, סדרנו היום מסיבת הקהל עבור התל"ש שלומדים ב-770 והקל"ש שלומדים ב-885 א.פ.

התחיל המסיבה הר"ד שי' ראסקין ואח"כ דיבר הרב אברהם שי' אזדאבא

הרב שלום שי' מרוזוב

הר"י שי' שפרינגער

הר"ש שי' זרחי

אהרש"ן שי' לאבקאווסקי

הר"י שי' רפ

התחילו בשעה 6 ערב עד שעה 7

כהנ"ל הדגישו אודות היום ב' אייר ת"ת שבת"ח יום הולדת של אדמו"ר מוהר"ש, שיקבלו לשמור הסדרים יותר בא"צ בדיוק ושיילמדו יותר טוב ויתנהגו כפי המבוקש מחלמיד מחו"ת ושחתי" שינוי עיקרי אצל כאו"א, וכן שיסדרו רשימות מאלו ששמרים הסדרים ואלו שאין שומרים הסדרים לא יוכלו להיות תל", וכן בנוגע ליכנוס בהכולל שזה נוגע ב' שנים האחרונים באם שמר זמני הלימוד, וכן הדגישו אודות לימוד מאמרי חסידות שיוצאים כעת לאור, ושחתי" אצל כל תל" עבודה עם עצמו ועבודה עם הזולת ושחילטו החלטות טובות בכהנ"ל עוד היום בב' אייר.

דוד ראסקין

אין בזה "לכתחילה אריבער"!

לפני ימים אחדים נכנס אלי אברך,
וסיפר, מתוך התפעלות, שפעם
אמר לו כ"ק מו"ח אדמו"ר שע"ז
שיהי מקושר אליו יהי מקושר
(על ידו) אל מי שהוא (הרבי עצמו)
מקושר... בהיותו בהתפעלות, לא
רציתי לקררו, אבל, לאמיתו של
דבר, אין זה נוגע לנו (למי הוא -
הרבי - מקושר), אנו מקושרים אליו,
ובשבילנו אין למעלה מזה

(משיחת ב' אייר ה'תש"י)

לזכות

הוד כ"ק אדמו"ר
מלך המשיח שליט"א
מהרה יגלה ויגאלנו אכ"ר

לתרומות והקדשות

ארה"ק - 072.2244.474 | חו"ל - 781.277.7026